

Skriftlig fremsættelse (23. april 1998)

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren, lov om tildeling og anvendelse af nummerressourcer m.v., lov om visse forhold på telekommunikationsområdet og lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren m.v. (Styrket forbrugerbeskyttelse, adgang til indgåelse af tjenesteudbyderaftaler m.v.).

(Lovforslag nr. L 78).

Lovforslagets sigte er en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets reviderede direktiv om OpenNetworkProvision-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtgydelser på teleområdet under konkurrenceforhold, samt af nogle få bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets ændrede direktiv om tilpasning til konkurrenceforhold på telekommunikationsområdet. Implementeringen af de ovenfor nævnte direktivbestemmelser indebærer på to punkter ændringer og/eller opstramninger i forhold til gældende lovgivning:

1. For det første gennemføres der en styrket forbrugerbeskyttelse gennem en række præciseringer og opstramninger af kravene til de selskaber, der udbyder teletjenester som f.eks. telefoni, internet-adgang, andre former for datakommunikation m.v. Som noget nyt stilles der således krav om, at forbrugerne i alle kundeforhold skal gives en skriftlig kontrakt, og der stilles en række minimumskrav til indholdet af kontrakten.

Desuden stilles der krav om, at der i kontrakten indgår erstatnings- og/eller tilbagebetalingsordninger, der gælder i tilfælde af mangler ved den aftalte tjeneste og leveringen heraf (sammenholdt med kontrakten).

Desuden vil der blive fastsat nye minimums-

krav til selskabernes offentliggørelse af fyldstgørende og ajourførte oplysninger om kontraktvilkårene, og krav om at forbrugerne uden særskilt betaling får en specificeret regning, hvoraf f.eks. udlandssamtaler, opkald til mobilnumre m.v. er særskilt opgjort.

Endelig giver lovforslaget hjemmel til at der fastsættes minimumskrav til kvaliteten af de udbudte tjenester overfor alle udbydere og til at der stilles krav om måling heraf.

2. For det andet etableres der hjemmel til, at tjenesteudbydere kan påberåbe sig en række af den gældende samtrafiklovgivnings bestemmelser i forbindelse med indgåelse af tjenesteudbyderaftaler.

Som et eksempel på en tjenesteudbyderaftale kan nævnes en aftale om en gros indkøb (leje) af et vist antal trafikminutter, evt. med tilhørende telefonnumre, på en eksisterende udbyders net m.h.p. videresalg heraf til den pågældende tjenesteudbyders egne kunder.

Grundlæggende omfatter samtrafikreguleringen idag to aftale-typer: 1) udveksling af teletrafik mellem to eller flere teleselskaber m.h.p. at sikre, at kunder hos forskellige selskaber kan tale med hinanden, også kaldet koblet samtrafik, 2) leje af forskellige former for infrastrukturkapacitet, herunder leje af faste kredsløb, rå fiberkapacitet m.v. Hertil føjes med lovforslaget en 3. kategori, nemlig alle former for tjenesteudbyderaftaler (aftaler om særlig netadgang).

Endelig indeholder lovforslaget forslag til en ændret arbejdsdeling mellem Telestyrelsen og Telebrugernævnet m.h.t. behandling af bl.a. regningsklager fra forbrugerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje Ting.